

Η Μάχη του Κερατσινίου [4 Μαρτίου 1827]

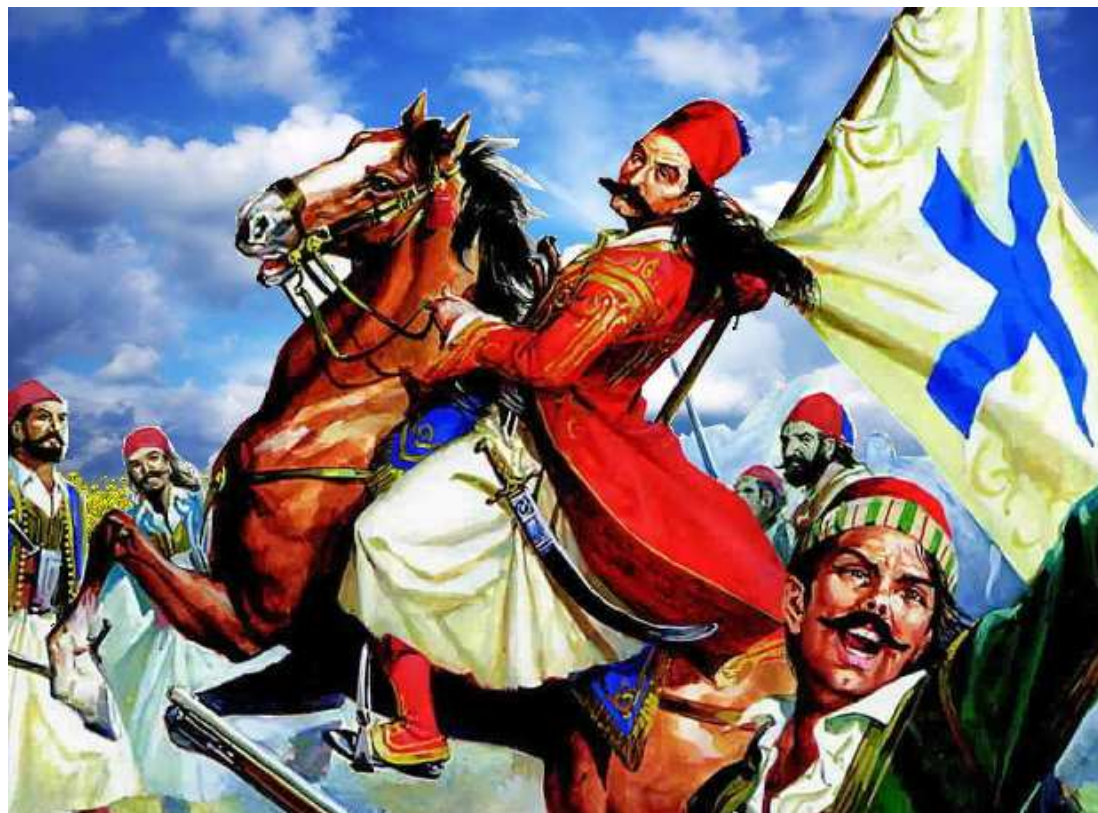
Γονική Κατηγορία: [Ιστορική Βιβλιοθήκη](#)

Κατηγορία: [Ελληνική Επανάσταση 1821 - Σύσταση Ελληνικού Κράτους](#)

Δημοσιευμένο στις Τετάρτη, 04 Μάρτιος 2015 12:00

Από τον/την Ιστοσελίδα "Σαν Σήμερα"

Προβολές: 1

Στις 4 Μαρτίου 1827 ο Γεώργιος Καραϊσκάκης αποκρούει επίθεση του Κιουταχή στο Κερατσίνι, περιοχή βόρεια του Πειραιά, και του προξενεί βαρύτερες απώλειες. Η μάχη αυτή υπήρξε μία από τις λαμπρότερες νίκες του «γιου της καλογιάς».

Κατά τη διάρκεια της πολιορκίας της Ακρόπολης από τους Τούρκους το 1827, ο Καραϊσκάκης, από την Ελευσίνα όπου βρισκόταν, θεώρησε αναγκαίο να καταλάβει το Κερατσίνι κι από εκεί να ανοίξει δρόμο προς την Ακρόπολη διαμέσου του ελαιώνα της Αθήνας για να ενισχύσει τους πολιορκημένους. Πίστευε ότι η διαδρομή αυτή θα του εξασφάλιζε την προστασία του στρατού του από το εχθρικό ιππικό, ενώ έχοντας ως ορμητήριο το παραθαλάσσιο Κερατσίνι θα μπορούσε να εφοδιάζονται ευκολότερα οι δυνάμεις του από τα πλοία.

Στις 3 Μαρτίου 1827 έφθασε με τον στρατό του εκεί και οργάνωσε το σχέδιό του. Ο επικεφαλής της πολιορκίας της Ακρόπολης, Κιουταχής, μόλις πληροφορήθηκε την άφιξη του Καραϊσκάκη στο Κερατσίνι, έσπευσε με 800 άνδρες του να κατασκοπεύσει τις κινήσεις τους. Κατέλαβε ένα λόφο στο νότιο ύψωμα του Κορυδαλλού, που τότε οι Αθηναίοι ονόμαζαν λόφο του Σαρδελά, κι έστησε δύο κανόνια. Την ίδια ημέρα ενεπλάκη σε αιμαχίες με τους άνδρες του Καραϊσκάκη, χωρίς κάποιο αποτέλεσμα.

Την επομένη, 4 Μαρτίου, επανέλαβε την επίθεση με πολύ ισχυρότερη δύναμη, που την αποτελούσαν, σύμφωνα με ορισμένους απομνημονευματογράφους, 3.000 πεζοί και 400 ιππείς (άλλες πηγές αναφέρουν μεγαλύτερο αριθμό: 4.000 πεζούς και 2.000 ιππείς). Αρχικά στράφηκε σ' ένα οχυρωμένο μετόχι, που το υπερασπιζόνταν ο Τούσας Μπότσαρης, ο Γαρδικιώτης Γρίβας και ο Νικόλαος Κασμούλης, με τους λιγιστούς άνδρες τους. Αφού το κανονιοβόλησε, ετοιμάστηκε γύρω στο μεσημέρι για την τελική έφοδο.

Βλέποντας ο Καραϊσκάκης την κρισιμότητα της κατάστασης, επιχείρησε αντιπερισπασμό, το οποίο όμως αντιλήφθηκε ο Κιουταχής και χώρισε τις δυνάμεις του στα δύο. Η ηρωική αντίσταση των υπερασπιστών του μετοχίου καθήλωσε τους Τούρκους, οι οποίοι αργότερα αναγκάστηκαν να τραπούν σε φυγή, όταν εμφανίστηκε το

ιππικό του Χατζημιχάλη Νταλιάνη, που τους προξένησε βαρύτερες απώλειες. Λίγο αργότερα έφθασαν ενισχύσεις από την Καστέλα, ολοκληρώνοντας την ήττα του Κιουταχή. Οι απώλειες των Τούρκων ήταν σημαντικές για τη δύναμη που παρέταξαν. Οι νεκροί ανήλθαν σε 300 και οι τραυματίες σε 500 άνδρες. Οι Έλληνες έχασαν 3 άνδρες, ενώ τραυματίστηκαν περί τους 25.

Ο Μακρυγιάννης αναφέρει στα «Απομνημονεύματά» του ότι οι υπερασπιστές της Ακρόπολης, βλέποντας από μακριά την εξέλιξη της μάχης, βγήκαν και χτυπήθηκαν με τους πολιορκητές. Η πληροφορία αυτή, σύμφωνα με τους ιστορικούς, φαίνεται υπερβολική, γιατί οι Αθηναίοι δεν ήταν δυνατό να έχουν ακριβή αντίληψη της μάχης στο Κερατσίνι. Ωστόσο, η αναφορά του Μακρυγιάννη απηχεί το κλίμα γενικής ευφορίας και του αναπτρωμένου ηθικού των Ελλήνων, μετά τη μεγάλη νίκη του Καραϊσκάκη στο Κερατσίνι.

Πηγή: [Σαν σήμερα](#)